

РЕШЕНИЕ

№ 732

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11334** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „УМБАЛ Александровска“ ЕАД със седалище в [населено място] срещу заповед за налагане на санкции на управителя на НЗОК № РД-253С-485 от 31.10.2023г., с която на жалбоподателя е наложена санкция финансова неустойка в общ размер на 4200лв. за 21 нарушения на основание чл. 414, ал.3 от НРД 2020-2022г. Жалбоподателят оспорва, че е извършил нарушенията по процесната заповед, тъй като вида и дозата на използваните при лечението на пациентите лекарства е отразен в издадените епикризи. Поради това пропусъкът същите да се отразят в температурните листа не е съществено нарушение. Не са нарушени правата на пациентите. Предвид изложеното се иска отмяна на процесната заповед. Претендират се разноски. Ответникът - управителят на НЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли процесната заповед да бъде потвърдена.

СГП, редовно призована, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят има сключен договор с НЗОК № 22-2500/25.02.2020г. за оказване на болнична медицинска помощ по КП, извършване на амбулаторни процедури и извършване на клинични процедури съгласно пакета от здравни дейности по Наредба № 9 от 2019г., подробно описани в чл.1 от договора. Последното изменение на

договора е с допълнително споразумение №131 от 08.09.2023г.

Със заповед № РД-25-651/07.09.2023 г. (л. 53), издадена на основание чл. 72, ал. 2, 5 и 6 ЗЗО и чл. 9, ал.1 от Инструкция № РД-16-46/03.07.2023 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО във връзка с гл. 20 и 21 и §9 от ПЗР на НРД за МД за 2023-2025г., управителят на НЗОК е наредил да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задача: „Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична помощ в съответствие с НРД за МД за 2020-2022 и във връзка с жалба с вх. №19-01-800 от 11.08.2023г“.

Определените длъжностни лица от НЗОК са извършили проверката, като са проверили 106 бр. ИЗ за месеците юни и юли 2023г. от извършената дейност по медицинска специалност урология. От тях става ясно, че в 21бр. ИЗ използваните в хода на лечението на 3. лекарства (вид и доза-еднократна и/или дневен курс на лечение) не са отбелязани в температурния лист на съответните пациенти. Въз основа на събраните доказателства е съставен протокол № РД-25-651-1 на 19.09.2023г., връчен на 20.09.2023г. на жалбоподателя по електронна поща. В протокола е прието, че горното представлява нарушение на чл. 295, т.15 от НРД за МД за 2020-2022г. във връзка с чл. 55, ал.2, т. 3 от ЗЗО.

По направените констатации не е постъпило възражение от представляващия лечебното заведение. В резултат е издадена процесната заповед, в която подробно са описани същите нарушения. Предвид горното и на основание чл. 414, ал. 3 при спазване на чл. 412, ал.1, т.1 и ал.2 и чл. 413 от НРД за МД 2020-2022 във връзка с §9 от ПЗР на НРД за МД 2023-2025 на жалбоподателя е наложена санкция „финансова неустойка“ за всяко отделно нарушение по 200лв. или общо 4200лв. Прието е, че не е целесъобразно налагане на санкция в максимален размер поради характера на нарушението, осъществяването на един и същи фактически състав на нарушението, но нееднократно. Заповедта е получена от жалбоподателя на 06.11.2023г. Жалбата срещу нея е подадена на 17.11.2023г.

По делото са приложени посочените в процесната заповед ИЗ с температурните листа към тях, от които е видно, че в същите не фигурира назначената терапия на съответните пациенти. Горното не се оспорва от жалбоподателя. Терапията е отразена в приложените по делото епикризи.

При горната фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 59, ал. 13 от ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - управителят на НЗОК, съгласно чл. 76, ал.2 от ЗЗО. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа посочените в ал. 2 реквизити. Процесуалният ред за извършване на проверката, регламентиран в ЗЗО, е спазен. Заповедта за възлагане на проверката съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположение на И., видът, задачата и срокът на проверката. Констативният протокол за резултатите от проверката е съставен от компетентни органи съгласно чл. 10, ал.1 от Инструкция № РД-16-46 от 03.07.2023 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК

на основание чл. 72, ал. 10 ЗЗО, и е връчен на жалбоподателя, който не се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу него съгласно чл. 19 от Инструкцията. В конкретната хипотеза процедурата е била спазена, съдът не установи нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

При установената липса на процесуални нарушения, водещи до отмяна на обжалвания акт (в неговата цялост), правният спор се свежда до изследване наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя. В случая констатациите в процесната заповед касаят един и същи вид нарушение – неписване в температурния лист към ИЗ на използваните в хода на лечението на пациентите лекарства (вид и доза-еднократна и/или дневен курс на лечение). Съгласно чл. 55, ал.2, т. 3 от ЗЗО националните рамкови договори съдържат условията и реда за оказване на помощта по т. 2. В чл. 295, т.15 от НРД за 2020-2022 за МД „Документиране в хода на хоспитализацията“ е посочено, че използваните в хода на лечението на 3. лекарства (вид, доза – еднократна и/или дневна, курс на лечение) задължително се отбелязват в лекарствен (осигурени от изпълнителя на БМП) и температурен и/или реанимационен лист на пациента и в ИЗ; в епикриза се отразява информация за проведеното лекарствено лечение. В случая такова отбелязване не е направено в лекарствен или температурен лист, нито някъде другаде в ИЗ, а само е отразено в епикриза. Следователно по време на хоспитализацията не е било обективно проверимо какво лечение се провежда спрямо конкретния пациент, тъй като епикриза се издава чак при дехоспитализацията. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че това нарушение не е съществено. Същото не е и маловажно по смисъла на §4.2 от ДР на НРД за МД 2020-2022, тъй като за такова може да се приеме само липса на подпис на декурзус от лекуващ лекар, липса на декурзус в почивни дни на нетежко болни или технически грешки в медицинската документация. Отразяването на провежданата по време на хоспитализацията терапия в ИЗ е задължително изискване за всички дни от болничния престой (вкл. и почивните) и за всички пациенти (вкл. и за нетежките). Не може да се сподели и доводът, че не са нарушени правата на пациентите, защото съгласно чл. 35, ал.1, т.1 от ЗЗО задължително осигурените имат право да получават медицинска помощ в обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК. За осъществяване на този пакет НЗОК и Българският лекарски съюз приемат чрез подписване Национален рамков договор за медицинските дейности (чл. 53, ал.1 от ЗЗО), спазването на който е гаранция за спазването на правата на 3.. Горното произтича и от принципа зачитане правата на пациента съгласно чл. 81, ал.2, т. 4 и правото на информация съгласно чл. 28б, ал.1 от ЗЗ, което задължително включва и информация за провежданото лечение по време на провеждането му в болница и достъп до документите, в които същото е отразено. Поради това съдът намира, че констатациите на ответника за извършено нарушение на чл. чл. 295, т.15 от НРД за МД 2020-2022 са правилни. Същото подлежи на санкциониране по реда на чл. 408 и сл. от НРД за МД за 2020-2022 във връзка с §9 от ПЗР на НРД за МД 2023-2025г. Съгласно последната разпоредба в случаите на констатирани нарушения, извършени до 31 август 2023 г. през периода на действие на предходния индивидуален договор с изпълнител на медицинска помощ, се прилагат глобите и санкциите, предвидени за съответното нарушение в ЗЗО и НРД за медицинските дейности за 2020 – 2022 г., като се спазва процедурата за осъществяване на контрол по ЗЗО и този НРД. Доколкото става въпрос за нарушения, извършени по време на хоспитализации през м.юни и юли 2023г., за същите са

приложими санкциите по НРД за МД за 2020-2022.

Съгласно чл. 408, ал.1, т.1 от НРД за МД за 2020-2022 при констатирани нарушения от длъжностните лица по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО: длъжностните лица – служители на НЗОК, и длъжностните лица от РЗОК – контролори, по изпълнение на договорите за оказване на медицинска помощ се налагат санкции, предвидени в тази глава. Според чл. 412, ал.1 и 2 от НРД санкциите по този НРД са: 1. финансова неустойка; 2. прекратяване на договор. За всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция. Относно размера на наложената санкция, същият се определя съгласно чл. 413 от НРД в зависимост от: вида и тежестта на констатираното нарушение, както и броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му. Процесното, определено като нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ, по принцип попада в хипотезата на чл. 414, ал.3 от НРД като санкцията е „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв. Определеният с процесната заповед размер от 200лв. за всяко нарушение на чл. 295, т.15 от НРД за МД за 2020-2022г. спрямо 21 бр. различни 3. е в предвидения минимум. Същият е мотивиран с характера на нарушенията и осъществяването на един и същ фактически състав. Поради това съдът приема, че наложената санкция е определена правилно.

Предвид изложеното заповед № РД-253С-485 от 31.10.2023г. на управителя на НЗОК следва да бъде потвърдена, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „УМБАЛ Александровска“ ЕАД със седалище в [населено място] срещу заповед № РД-253С-485 от 31.10.2023г. на управителя на НЗОК като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: